

Política | Actualitzat el 14/10/2019 a les 18:05

La caiguda de la rebel·lió deixa en evidència els poders de l'Estat

Amb la Fiscalia al capdavant, els termes "cop d'estat" i "colpista" per referir-se als fets de la tardor del 2017 i als seus protagonistes han estat constants des de la instrucció fins a la sentència

Els fiscals Javier Zaragoza i Fidel Cadena, en les primeres jornades del judici de l'1-O | Pool EFE

"Va ser un cop d'estat", assenyalava el fiscal Javier Zaragoza en una de les últimes sessions del judici de l'1-O al Tribunal Suprem

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/181377/va/ser/cop/estat/fiscalia/es/referma/rebellio/assenyala/junqueras>) . El ministeri públic, en l'informe final de conclusions, va valer-se de les tesis del jurista austríac Hans Kelsen per definir què havia passat a Catalunya el 2017 i va insistir en l'ús de la violència per part de l'independentisme.

Tot anava encaminat a afirmar el delictes de rebel·lió, pilar de l'acusació de la Fiscalia que ara ha quedat descartat en la sentència

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/189121/document/consulta/aqu/sent/ncia/ntegra/suprem>) signada pels set magistrats de la sala segona, que s'han decantat finalment per la sedició, un delictes que incorpora la violència -que l'independentisme sempre ha negat- però en una intensitat menor.

La querella

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/141651/fiscalia/presenta/querella/rebellio/sedicio/malversacio/contra/puigdemont/forcadell>) presentada pel difunt José Manuel Maza, fiscal general de l'Estat

la tardor del 2017, just després de la declaració de la independència va encaminar el relat no només cap a la rebel·lió, sinó també cap a la violència intrínseca del delictes. Un element necessari, a banda, per justificar la presó preventiva primer i la limitació dels seus drets polítics després de nou dels dotze acusats: Oriol Junqueras, Raül Romeva, Joaquim Forn, Jordi Turull, Josep Rull, Jordi Sánchez, Jordi Cuixart, Dolors Bassa i Carme Forcadell.

Ja en la fase d'instrucció del magistrat Pablo Llarena, els termes "cop d'estat" i "colpistes" per referir-se al referèndum i la declaració d'independència i als seus protagonistes comença a estendre's per institucions i partits constitucionalistes.

Les acusacions són constants per part del PP, Ciutadans i Vox. En el cas dels primers, a banda de Pablo Casado i Cayetana Álvarez de Toledo -que veia més greu el procés que no pas el 23-F del 1981

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/175765/alvarez/toledo/veu/proces/desafiament/mes/gran/23-f>) -, qui més clar va parlar en aquest sentit va ser l'expresident José María Aznar en un acte a Barcelona el 28 de novembre de l'any passat

(https://www.elconfidencial.com/espana/cataluna/2018-11-28/aznar-califica-golpista-independentismo-delito-rebelion_1674594/) : "El que vivim a Catalunya jurídicament es diu rebel·lió i, políticament, cop d'estat".

Dos mesos abans, en una compareixença al Congrés pel finançament irregular del PP, Aznar va donar per condemnats -abans del judici i tot- els líders independentistes

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/163094/aznar/retorn/heroi/dreta/espanyola/no/marxat/mai>) . Ho va fer en un tens intercanvi amb Gabriel Rufián, cap de files d'ERC a Madrid.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=BFPXCM6SA0I>

Casado i Albert Rivera, líder de Ciutadans, van provar de falcar el delictes de rebel·lió just en el moment en què l'Advocacia de l'Estat va descartar incloure aquest delictes en l'escrit d'acusació. Tots dos dirigents conservadors van considerar una "vergonya" que Pedro Sánchez, segons el seu punt de vista, evités situar la rebel·lió al centre de les tesis de l'Advocacia. Rivera, al capdavant d'un partit que ha fet dels termes "colpista", "cop d'estat" i "violents" el gruix del discurs desplegat tant al Parlament com al Congrés, sostenia fa un any que la negativa a acusar de rebel·lió equivalia, pràcticament, a donar per fet l'indult un cop condemnats.

En el cas de Casado, ara més moderat, va passar-se bona part de la campanya abonant la tesi de la rebel·lió i de la violència. També va acusar Sánchez de ser "partícep" i "responsable" d'un cop d'estat (<https://www.youtube.com/watch?v=BFPXCM6SA0I>) . Fins i tot va arribar a comparar els presos polítics amb el tinent coronel Antonio Tejero i el general Alfonso Armada, responsables del 23-F.

"Us imagineu que els que van donar un cop a l'Estat, Tejero i Armada, un cop a la presó es presentessin a les eleccions i anessin a recollir l'acta?", assegurava el líder del PP en un acte a Pontevedra el 19 de maig d'enguany, dos dies abans que Junqueras, Turull, Rull i Sánchez participessin en l'obertura de la legislatura al Congrés.

El relat policial (i mediàtic)

No cal retrocedir gaire dies enrere per observar com institucions de l'Estat tan rellevants com la Guàrdia Civil seguien insistint en la tesi de la rebel·lió. Pedro Garrido, cap del cos a Catalunya, va assegurar això dimecres passat

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/188805/cap/guardia/civil/catalunya/lamenta/independentisme/t-rii/cami/terror>) : "Al mateix temps que ens ha suposat rebre el retret dels qui conceben la llei sotmesa a la decisió prèvia de desobeir, [intervenir per defensar l'ordre constitucional] ens confirma la certesa d'estar obrant en el bon camí per enfrontar-nos a qui pretenen burlar la Constitució per atemptar contra la integritat territorial d'Espanya". Aquest "atemptar" no només es refereix al 2017, sinó a les detencions de nou membres dels CDR el 23 de setembre.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=H53DI1AOmGU>

Al llarg del judici, agents de la Guàrdia Civil i de la Policia Nacional espanyola van relatar un clima "insurreccional" a Catalunya, van denunciar les "muralles humanes" de l'1-O i van insistir en la "violència" dels votants en un relat perfectament compassat amb el de la Fiscalia (<https://www.naciodigital.cat/noticia/173497/fiscalia/nega/dret/autodeterminacio/no/sobirania/catalana>). "No havia vist mai tan odi, i vaig estar anys al País Basc", destacava el 4 d'abril un agent de l'institut armat al Suprem (<https://www.naciodigital.cat/noticia/176882/guardia/civil/sobre/1-o/no/havia/vist/mai/tan/odi/vaig/estar/anys/al/pais/basc>). Les acusacions d'alts responsables del Ministeri de l'Interior contra els Mossos també van intentar emmarcar la policia catalana en la "rebel·lió" -descartada judicialment- que hi va haver a Catalunya el 2017.

Una tesi, la de l'alçament violent, que també va tenir una traducció mediàtica. Les portades dels diaris *El Mundo*, *Abc* i *La Razón* han estat una constant per referir-se a l'independentisme com un moviment colpista, i en algunes fases també hi ha participat el diari *El País*. En aquest article de l'octubre del 2018 (https://elpais.com/politica/2018/10/26/actualidad/1540549776_939629.html), per exemple, s'assenyala que no cal "esforçar-se gaire" per observar una "rebel·lió" a Catalunya. Altra cosa, destacava el mateix text, és que la justícia l'apreciés en la sentència. Cosa que no ha passat.